

ПРЕС КЛИПИНГ

18. новембар 2019.

Чланови Социјално-економског савета споре се око извештаја о синдикалним правима у РГЗ (стр.2)

Арсић: Објављивање података о расту БДП пре државних институција је притисак на њихов рад (стр.3)

Србија прва у Европи по броју запослених који раде мање од три месеца (стр.3)

Истраживање: Србија прва у Европи по броју запослених на мање од три месеца (стр.5)

Арсић у "Утиску": Раст БДП-а у једном кватралу нема утицај на живот грађана (стр.6)

Више од 130 нерадних дана у Фијату у Крагујевцу (стр.7)

ХОЋЕМО ЛИ РАДИТИ ДО СМРТИ Немачкој је мало и 67 година за одлазак у ПЕНЗИЈУ, колико је Србија далеко од европског тренда (стр.7)

Чланови Социјално-економског савета споре се око извештаја о синдикалним правима у РГЗ

Извор Бета

Председник синдиката УГС “Независност” Зоран Стојиљковић рекао је да је “на седници СЕС-а владало љубазно неразумевање око кључних ствари које су биле на дневном реду”.

“Извештај комисије која је формирана да утврди да ли су се кршила права радника РГЗ који су учествовали у протесту почетком године је школски пример како се они пишу, а да се не донесе закључак”, рекао је Стојиљковић и прецизирао да ће га користити на факултету за изучавање како се избегава доношење одлука.

Радници РГЗ почетком године штрајковали су због нагло повећања обима послова и начина обрачуна плата, а прекинули су га потписивањем споразума који је прихватила и Влада Србије и који предвидја да због тога неће бити кажњавани.

Стојиљковић је рекао да је “тај папир пун празнина и да није наведено ништа о разлозима кршења споразума, кажњавању и премештању радника”.

Истакао је да је незадовољан и због тога што је Влада опет одбила захтев синдиката да се обезбеди четири милиона евра годишње за укидање казних поена за 43.000 људи који су отишли у превремену пензију, не својом вољом, већ због стечаја фирми, “а обезбедјена је помоћ за око 100 милиона евра за градјане који су подигли кредите у швајцарцима”.

Он је упитао “да ли ће се одлука о казним поенима променити ако се закључи да је потребно због избора”.

Надлежно Министарство просвете, науке и технолошког развоја, према његовим речима, није послало своје представнике на седницу СЕС-а да образложи Предлог закона о дуалном моделу студија у високом образовању због чега није ни разматран, а упркос томе Министарство га је проследило Влади.

“Стручна јавност која је имала прилике да види предложени закон рекла је да је ‘бисер’ то што предвидја праксу студената од прве године тако што ће 50 одсто часова провести у неиндетификованим институцијама”, рекао је Стојиљковић.

Председник Савеза самосталних синдиката Србије (СССС) Љубисав Орбовић рекао је да је Комисија за испитивање синдикалних права у РГЗ основана да се не би решио проблем кажњавања радника, премештањем на друга радна места, удаљена до 50 километара од места становања или да ли се с разлогом приводе на саслушање у полицију.

“Влада је остала нема на кажњавање 79 радника који су због штрајка премештени на радна места, удаљена 40-50 километара од места становања”, рекао је Орбовић.

Он је казао да је синдикат незадовољан и што нека министарства нису прихватила обавезу потписивања колективног уговора у комуналним службама са образложењем да би то оптеретило приватне фирме.

Орбовић је казао да је то неприхватљиво када се зна да у Србији има озбиљних светских фирми у којима је потписан колективни уговор.

Министар за рад, запошљавање борачка и социјална питања Зоран Дјорђевић рекао је да казени поени за људе који су отишли у превремену пензију против своје воље не могу да се

укину јер су они добили отпремнине када су одлазили из фирме, а други разлог је што би то омогућило и другима да одлазе у превремену пензију и истовремено раде.

Дјорђевић је рекао да није било притиска на Комисију која је испитивала стање синдикалних права у РГЗ и да је извештај достављен ресорном министарству и да ће се “неке ствари исправити”.

Почасни председник Уније послодаваца Небојша Атанацковић рекао је да су послодавци незадовољни јер већ дуже време траже да се смање порези и доприноси, ако не директно, бар преко парафискалних намета или цена услуга.

“Привреда има оптерећења која нису примерена па чак и цене комуналних услуга нису исте за привреду и градјане, а пре извесног времена испитивањем је утврђено да само две општине у Србији не праве разлику у ценама између градјана и привреде” рекао је Атанацковић.

Додао је да привредници од Владе траже и да се појача борба против рада на црно који смањује конкурентност оних који легално запошљавају раднике.

Арсић: Објављивање података о расту БДП пре државних институција је притисак на њихов рад

Пише: Бета

Професор Економског факултета Милојко Арсић оценио је данас да се објављивањем података о расту бруто-друштвеног производа (БДП) Србије пре 30. новембра, када је најављено да ће бити објављени подаци о економским успесима земље, врши притисак на државне институције које се баве статистиком.

Арсић је, у Утиску недеље, казао да је могуће да БДП за ову годину буде нижи од оног који је председник Србије Александар Вучић раније најавио и да је због тога могућ притисак на службенике који се баве статистиком.

Говорећи о економском напредовању земље, он је казао да је просечан раст БДП од 2012. године био око два одсто, а да је Србија, од земаља у региону, имала један од најлошијих резултата у последње три године.

„Лош резултат не може да се објашњава проблемима – поплавама, фискалном консолидацијом...“, рекао је Арсић.

Коментаришући наводе неких медија да је [Александар Вучић хоспитализован на ВМА](#) због новинарског питања, он је оценио да је апсурд да се неко разболи због питања те истакао да је реч о притиску на медије.

Србија прва у Европи по броју запослених који раде мање од три месеца

Пише: Љ. Буквић

У тренутку када по званичним подацима бележи невиђени раст запослености, Србија је прва земља у Европи по проценту запослених који раде краће од три месеца.

Учешће запослених радника ангажованих на кратко време порасло је у периоду од три године са 4,6 одсто на 10,1 одсто, колико је било 2017, показало је истраживање „Индикатори достојанственог рада у Србији“, аутора Сарите Брадаш и Марија Рељановића.

Те године је у индустрији и грађевинарству на овај начин било ангажовано чак 11,6 одсто запослених, а у сектору трговине 11,4 одсто. Укупан број оних који су на уговорима са ограниченим трајањем порастао је за трећину у односу на 2014, док је оних са уговорима на неодређено у исто време више за 5,5 одсто.

Просек запослених на одређено знатно је већи од просека ЕУ, а у периоду од само три године број таквих радника у нашој земљи порастао је са 18,8 на 22,7 одсто. Истраживање је показало да је половина од укупног броја запослених у Србији у сигурном радном односу, да сви остали нису, али и да мере сузбијања сиве економије очигледно не дају резултат, јер је број радника у сивој зони повећан за трећину.

Када се зна да право на социјално заштиту не остварује 600.000 неформално запослених, али и 130.000 samozапослених у пољопривреди, онда не чуди ни податак да је сваки десети радник у Србији у ризику од сиромаштва, баш као и сваки трећи samozапослени.

– Најлошији резултати су управо у политици запошљавања, а велики проблем је неусаглашеност односа према запосленима и оних у радном односу. Они који су ван радног односа немају ниједно радно право које радници треба да имају. Осим тога, проблем је и што се не поштују закони који постоје, а негде је и проблем у недовољно квалитетним законским решењима, као у случају минималне зараде, где судови, послодавци, држава могу да тумаче како хоће, сви различито – напомиње Марио Рељановић, научни сарадник на Институту за упоредно право у Београду.

Повећање запослености о којој власт говори, како каже Рељановић, види се само у њиховој статистици којом желе да се похвале.

– Да је заиста тако онда би тај пад незапослености пратио и раст БДП-а, а то није случај – истиче Рељановић – они који нису више на бироу нису ту зато што су нашли посао већ зато што су обрисани, а и они који се запосле не утичу на раст БДП-а јер мало зарађују.

Показатељ сигурности запослења је и дужина радног стажа, што се просечан радни стаж смањује, то упућује на пораст несигурности запослења, а он је у Србији са 12,3 године у 2014. смањен на 11,4 године у 2017. Осим тога, како истиче, ни активне мере помоћи запошљавању за које је направљена и Стратегија до 2020. нису актуелне и не доприносе значајнијем смањењу броја незапослених.

План је у Стратегији био да се за активне мере запошљавања до 2020. улаже 0,5 одсто БДП-а, међутим они се из године у годину смањују тако је, наводи се у овој студији, оно 2017. било 0,08, мање него 2010. када је било 0,1 одсто. Према подацима НСЗ само 4,1 одсто корисника је пре две године и користило те мере, већина је завршила на привременим и повременим пословима, а свега 20 одсто је засновало радни однос на неодређено. Још један податак показује каскање за европским просеком, где 85 одсто људи ради за плату, у Србији је то 70 одсто.

Ако се поредимо са ЕУ и просек стопе запослености је знатно нижи, пре две године он је у ЕУ био 67,6, у Србији 57,3, а једина земља са нижом стопом запослености од нас била је Грчка (53,5 одсто).

Потпредседник Самосталног синдиката Србије Душко Вуковић каже за Данас да они годинама упозоравају на овај проблем и да су нарочито били гласни када је држава најавила усвајање закона о агенцијском запошљавању које ће само да погорша ове трендове.

„Све мање се заснива радни однос, све мање људи добија уговоре на неодређено, све више их је запослено преко агенција и не знам како да се одупремо томе, је такви облици запошљавања не нуде радницима сигурност“, истиче Вуковић.

То што млади одлазе тражећи боље послове, напомиње, биће неуспех нашег друштва.

„У озбиљној смо кризи, јер шта ми као држава нудимо, јефтину радну снагу због које неки страни капитал долази овде да би остварио профит. Имамо ситуацију у којој се репродукује страх, људи су незадовољни послом и зато се лако одлучују да оду негде где су колико толико сигурни, где макар постоји уређен систем“, наглашава Вуковић.

Надокнаде на бироу су мале, истиче наш саговорник, а неко ко једном или више пута остане без посла више нема снаге ни воље и пада му и продуктивност на раду.

„Осим тога ни аргументи радника, ни нас синдиката се не уважавају. Имате ситуацију у којој радник у својој фирми због несигурности посла не може да се осети као да припада том колективу. Уместо да се обезбеди таква атмосфера људима да раде у фирми и буду задовољни, овде имамо сасвим супротан тренд“, истиче Душко Вуковић.

Од када је крајем децембра 2017. уведен нови обрачун накнаде у случају незапослености минимална накнада смањена је за 24 одсто и износи 14.262 динара, док је максимална повећана за 10 одсто на 33.063 динара. Већина, тачније 83 одсто корисника у Србији прима минималну накнаду, тек два одсто максималну и већина прима накнаду мање од шест месеци. Више од половине незапослених у Србији, према подацима Еуростата, трајно је незапослено (дуже од годину дана) и за то не прима накнаду, док у таквим случајевима у Европи између 20 до 90 одсто прима помоћ.

Истраживање: Србија прва у Европи по броју запослених на мање од три месеца

Аутор: [Бета](#)

У тренутку када, по званичним подацима, бележи невиђени раст запослености, Србија је прва у Европи по проценту запослених који раде краће од три месеца. Према истраживању "Индикатори достојанственог рада у Србији", Сарите Брадаш и Марија Рељановића, радници ангажовани на кратко време чине 10,1 одсто запослених у нашој земљи, преноси Данас. Према истом истраживању, тај проценат је од 2017. године знатно порастао - са 4,6 одсто на 10,1 одсто. И проценат радника запослених на одређено време је већи од просека ЕУ и у истом периоду је порастао са 18,8 на 22,7 одсто.

Истраживање је показало да је половина од укупног броја запослених у сигурном радном односу, као и да мере сузбијања сиве економије нису дале резултате јер је број радника у сивој зони повећан за трећину.

Када се зна да 600.000 неформално запослених и 130.000 samozапослених у пољопривреди не остварује социјалну заштиту, не чуди податак да је сваки десети радник у Србији у ризику од сиромаштва, баш као и сваки трећи samozапослени, преноси Данас.

"Повећање запослености о којој власт говори, види се само у њеној статистици којом желе да се похвале", каже Марио Рељановић, један од аутора овог истраживања.

Тагови:

Арсић у "Утиску": Раст БДП-а у једном кварталу нема утицај на живот грађана

Аутор: [Бета](#)

Србија има системски проблем са привредним растом, изјавио је вечерас професор Економског факултета у Београду Милојко Арсић и навео да је просечан раст од 2012. до краја прошле године био 2,1 одсто, по чему је Србија међу 16 земаља централне и источне Европе (ЦЕЕ) на претпоследњем месту, јер је лошија само Хрватска.

Гостујући у емисији "Утисак недеље" на телевизији Нова С, Арсић је констатовао да раст бруто домаћег производа у једном кварталу нема много утицаја на живот грађана и да је потребан континуиран вишегодишњи раст од око пет процената да би се то одразило на стандард. Арсић је на тај начин прокоментарисао недавну изјаву председника Србије Александар Вучића, који је навео да се очекује да ће Србија у последњем кварталу забележити раст БДП од 5,4 одсто и да ће по томе бити најбоља у Европи.

Професор Економског факултета оценио је да се објављивањем података о расту бруто-друштвеног производа (БДП) Србије пре 30. новембра, када је најављено да ће бити објављени подаци о економским успесима земље, врши притисак на државне институције које се баве статистиком.

Он је истакао и да тврдња да су плате или пензија највеће у историји није ништа спектакуларно, јер је то нормално за привреду која бележи привредни раст. "Свуда где економија расте, и у Немачкој и у Француској, имају плате веће него у порошлости", констатовао је Арсић.

Арсић је казао да је могуће да БДП за ову годину буде нижи од оног који је председник Србије Александар Вучић раније најавио и да је због тога могућ притисак на службенике који се баве статистиком.

Говорећи о економском напредовању земље, он је казао да је просечан раст БДП од 2012. године био око два одсто, а да је Србија, од земаља у региону, имала један од најлошијих резултата у последње три године.

"Лош резултат не може да се објашњава проблемима - поплавама, фискалном консолидацијом...", рекао је Арсић.

Главни и одговорни уредник НИН-а Милан Ђулибрк сматра да ће по економским параметрима Србија годину завршити на доњој половини лествице.

Коментаришући раст плата, Ђулибрк указује на велике разлике када је реч о јавном и приватном сектору. "Ако узмемо да је просек 460 евра, трећа рећи да је он у приватном сектору, који ствара бруто друштвени производ, мањи за 30 евра, а у јавном сектору, који само троши, тај просек је већи за 50 евра", навео је Ђулибрк.

Говорећи о најављеном расту БДП од 3,5 до 3,7 одсто у 2019. години, уредник недељника НИН Милан Ђулибрк је казао да су то "Потемкинова села" и додао да је за тај раст потребно да раст БДП у четвртом кварталу буде преко пет одсто.

Он је навео да је просечна плата у Србији 2008. године била 450 евра, а да је данас 460 евра.

"Данас имамо 10 евра више него тада. Изгубили смо 11 година. Куповна моћ из 2008. би данас била преко 600 евра", истакао је Ђулибрк.

Председник покрета Доста је било Саша Радуловић економску ситуацију у Србији описао је као "Потемкинова села", а као посебан проблем је истакао све већи одлазак младих људи, што резултира мањком радне снаге.

"Констатација да Србија иде у добром правцу је само алиби ове власти", оценио је Радуловић.

Говорећи о економском напретку Србије, он је упитао да уколико је реч о расту, зашто млади од Тагови:

Више од 130 нерадних дана у Фијату у Крагујевцу

Аутор: [Бета](#)

Радници фабрике Фијат Крајслер аутомобили (ФЦА) Србија после прекида од шест радних дана вратили су се у фабрику и наставили производњу возила "500Л", а до краја 2019. биће још нерадних дана, речено је у синдикату фабрике. Председник Самосталног синдиката фабрике Зоран Марковић је рекао да ће радници завршити 2019. годину са укупно више од 130 нерадних дана.

Марковић је казао да се нова дужа пауза очекује средином децембра, јер је пракса претходних година, почев од 2010. да радници ФЦА не раде од Светог Николе, 19. децембра до Нове године. Према речима Марковића, разлог за плаћена одсуства је увек исти, а то је усклађивање производње са тражњом, јер компанија не жели да производи возила за "лагер".

"Јесте, велика је забринутост радника због честих прекида, али нам улива наду та најављена фузија ФЦА и ПСА. Очекујемо да се испоштује оно што је најављено на глобалном нивоу, а то је да неће бити затварања фабрика и отпуштања радника. Ми ишчекујемо да ће то уједињење ауто гиганата, односно производње, да се позитивно одрази и на будућност пословања крагујевачке фабрике и бољу упосленост капацитета", рекао је Марковић.

ХОЋЕМО ЛИ РАДИТИ ДО СМРТИ Немачкој је мало и 67 година за одлазак у ПЕНЗИЈУ, колико је Србија далеко од европског тренда

Аутори: Т.Ковачевић, [С.Л.](#)

Судећи по броју година потребних за пензионисање у региону, Европи и свету, Србија још и добро стоји. Посматрајући, међутим, потребе система, трендове и промене у погледу дужине животног века, питање је када ће и у Србији доћи до нових померања.

Немачкој је мало и 67 година за одлазак у пензију. Грађани се противе, али најновји предлог да се граница подигне за две године све је реалнији. У Немачкој се још од 2012. подиже старосна граница за одлазак у пензију, која би 2031. године требало да буде 67 година. Али и то је премало за државну касу. Немачка Централна банка каже да се рупе у пензионском фонду не могу попунити другачије.

У Србији мушкарци у старосну пензију у овој години иду по старом - са 65 година живота и минимално 15 година стажа уписаног у радну књижицу. Даме, данас у старосну пензију могу са 62. године и шест месеци, а 2031. биће им потребно пуних 65 година. Годишње ће се граница померати за два до шест месеци.

А шта ће бити после тога, хоће се и Србија пратити ЕУ тренд. Нови законе већ су добиле Црна Гора, Хрватска и Пољска. У наредних десет година њихови најстарији грађани ће моћи у пензију са навршених 67 година. Велика Британија и Финска у међувремену ће повећати границу на 68 година.

Никола Алтипармаков, члан Фискалног савета каже за "Блиц Бизнис" да је пензиони систем у Србији тренутно одржив и да нема потребе за додатним изменама.

"Са становишта одрживости пензионог система, сада нема потребе за продужавањем година за одлазак у пензију. Ми смо свој домаћи задатак обавили 2014. године када смо усвојили нове измене и сада само треба истрајати на донетим мерама. С друге стране, могућа су подешавања у смислу флексибилности, али не обавезе. То би значило да грађани након пензионисања могу да

обављају додатне послове, наравно уколико то желе и уколико за њиховим радом постоји потреба", оценио је Алтипармаков.

Стручњаци истовремено указују на "формулу" која гласи "да би пензијски систем био одржив, он мора да почива на томе да људи што дуже живе и што више раде". Практично, како се животни век у развијеним државама повећава, тако је и све присутнији тренд да се у пензију све чешће иде са 67 година, док је у источној Европи граница нешто нижа и креће се око 65, укључујући и Србију.

Брину и најновији подаци Еуростата који показују да ради око 65 одсто мушкараца и 52 процената жена старијих од 55 година .

"Стопа запослености старијих од 55 година се од 2003. године до сада у Словенији и Бугарској удвостручила, а у Словачкој увећавала још брже (2,2 пута). Највише запослених најстаријих грађана је у Шведској, Немачкој и Данској, по 70 одсто, док је у Румунији, Хрватској, Пољској, Словенији и Грчкој испод 50 процената", наводи Еуростат.

Истраживање указује и да све више Европљана старијих од 65 година остаје да ради након стицања услова за пензију, тако да је на пример више од четвртине Естонаца старих између 65 и 74 године у радном односу.

Прво ново повећање пензија у Србији је 1. јануара следеће године. Погледајте и [детаљан списак свих пензија после повећање.](#)